Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brasov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 204. Brașov, Joi, 14 (26) Septemvre 1895.

Din causa sfintei sěrbători de mâne diarul nu va apăré până Vinerĭ séra.

Esistă, orĭ nu esistă?

Este lucru curios, cum patrioții patentațĭ dela pressa ungurésca aci vorbesc de o cestiune română și se ocupă de resolvarea ei, aci găsesc, că o asemenea cestiune nicĭ că ar esista.

„Uite popa — nu e popa", ba esistă, ba nu esistă. De vreme îndelungată cam tot așa merge. In fața întrunirei din Pesta a congresului naționalităților, representantul guvernului dicea, că pe membrii acelui congres nu-i póte recunósce ca „representanțĭ", ci numai ca „membri ai naționalităților". Presa unguréscă vorbea de naționalitățĭ ca și când aceste naționalitățĭ în adevěr ar esista pe pământul Transilvaniei și al țerei ungurescĭ. Venì însě așa disa „victoriă maghiară" dela Brucsella și după ea urmà grațiarea condamnaților în procesul Memorandului, — grațiare, despre care se susține, că este efluxul generósei inițiative a guvernului Bánffy. Și așa icóna posomorîtă a naționalităților nemulțumite se schimbà de-odată într'o icónă veselă a cetățenilor de limbă nemaghiară, carĭ ard de dorul, de-a se îmbrățișa în frățiă și bună înțelegere la împlinirea mileniului, socotit dela descălecarea stăpânitorilor de adĭ asupra acestui conglomerat de cetățenĭ.

De-odată, după ce d-nii Lucaciu și soțĭ au colindat pe la ministrul-presedinte Bánffy și pe la ministrul de justițiă Erdélyi, neîntrecuții politicianĭ dela „Pester Lloyd" găsesc, că pentru ei „așa numita" cestiune română nicĭ că esistă în sensul, în care ea este înțelésă de politicii românĭ de dincóce și de dincolo de Carpațĭ. Par' că ar vré sě se scuse fóia guvernamentală, că în timpul din urmă a vorbit atât de mult de „așa numita" cestiune română.

„Ce vréu compatrioții noștri românĭ?" întrébă ea. „Tot ceea ce sunt în drept a pretinde pe basa legilor esistente, li-se va da neștirbit, și tot ce sunt datorĭ, pe basa acestor legĭ, sě presteze, se va pretinde dela ei fără nicĭ o crutare. Tot ce nu intră în cadrul acesta al legilor și ar pretinde óre-care posițiă deosebită pentru cetățenii de naționalitate română, nicĭ că póte fi obiect de discusiune, nicĭ că se póte vorbi despre așa-ceva, pentru-că stă în contra-dicere fățișe cu idea de stat maghiar și cu legile fundamentale ale acestui stat".

Am audit și audim declarațiunile acestea necurmat, de 28 de anĭ încóce, și încă nu s'a făcut nicĭ un pas pentru resolvarea cestiunei române, fiă în direcțiunea că esistă, fiă că nu esistă. Căcĭ orĭ esistă și atuncĭ trebue sě se facă cevașĭ pentru deslegarea ei, orĭ nu esistă și atuncĭ nu mai merge, ca d'al de Max Falk sě vorbéscă adĭ despre ea și sě între în discuțiă generală asupra ei, ér mâne sě vină și sě dică, că „pentru noi nu esistă". Atuncĭ trebue aflat modul, ca sě fiă ștérsă cu totul din catalog și sě nu se mai vorbéscă despre ea nicĭ într'un fel.

Cea dintâiu soluțiune însě este imposibilă, pentru-că Ungurii dela putere nu voesc sě facă nimic de bună voiă pentru a resolva cestiunea română într'un mod mulțămitor și corěspundětor intereselor adevěrate ale statului. A doua soluțiune este asemenea cu neputință, pentru-că orĭ câte ar dice adversarii noștri și s'ar asigura ei pe sine, negru pe alb, că nu esistă o cestiune română națională, ei totușĭ nu vor pute schimba realitatea în vis și visul în realitate, ci vor fi silițĭ la cea mai de aprópe ocasiune sě încépă din nou discuția asupra cestiunei române, ce nu esistă.

Momentan, firesce, escelenții politicianĭ dela Budapesta sunt în posiția plăcută, de-a se ameți ei pe sine cu idea, că prin actul de generositate epocală maghiară al mijlocirei grațiărei condamnaților românĭ, s'a făcut un pas hotărîtor pentru definitiva delăturare a cestiunei române, așa cum o înțeleg Românii de dincóce și de dincolo.

Ca mâne însě se vor convinge din nou, că ei pe sine s'au amăgit și că pe lângă tótă silința, nu vor puté scăpa așa ușor de cestiunea română, căcĭ décă pentru ei ea nu esistă, e destul sě esiste pentru noi Românii, ca sě n'o pótă ignora pentru durată nicĭ Maghiarii.

Maiestatea Sa la Clușiu.

(Incă câte-va aměnunte.)

Clușiu, 11 (23) Septemvre 1895.

Primirea, ce i-s'a făcut Maiestății Sale la Clușiu, deși n'a fost nicĭ pe departe așa imposantă ca cea din 1887, a lăsat însě și ea impresiunĭ, carĭ astădĭ formézǎ obiectul predilect de conversațiă în cercurile de aicĭ.

Faptul, că pe tóte palatele din oraș au fost arborate câte trei-patru stégurĭ tot numai unguresci, ér unele dintre ele în colorile orașului (roșu-vênăt), pe când stégul negru-galben fâlfâia numai pe frontispiciul palatului Banffy, unde a fost încartirat Maiestatea Sa, și încă pe doue edificii, a făcut o impresiune bună asupra unora dintre Maghiarĭ; alții dintre ei însě nicĭ acestea nu s'au putut răbda sě nu le înjure.

Dintre archiereii bisericei române, cel dintâiu, care a sosit la Clușiu, a fost episcopul *Szabo* dela Gherla; apoi venì Escelența Sa Mitropolitul *Miron* dela Sibiiu și apoi episcopul *Pavel* dela Oradea.

Escelența Sa Mitropolitul *Mihalyi* a sosit aicĭ numai cu trenul de Sâmbătă diminéță. La gară i-s'a făcut din partea tinerimei și a inteligenței române peste tot o primire frumósă, eșindu-i spre întêmpinare vre-o 70—80 persóne. Protopopul *Laslo* salutà pe Escelența Sa în numele credinciosilor prin câte-va cuvinte bine simțite, după carĭ Mitropolitul mulțămì. Intre strigăte însuflețite de „sě trăéscă", Mitropolitul se urcà apoi în trăsura sa propriă, ce a fost adusă aicĭ din Blașiu cu o di înainte; un șir fórte lung de trăsurĭ îi urmà dela gară până la locuința d-lui protopop Laslo, unde a fost încartirat Escelența Sa.

In societatea Mitropolitului erau: dela Blașiu canonicii Ios. *Hossu*, și Gavril *Pop*, împreună cu secretarul Dr. *Bunea*, ér de a Lugoș prepositul Petru *Pop*. Printre aceștia vědui și pe vicarul Rodnei, Dr. I. *Pop*.

Inainte de a intra în locuință, Metropolitului 'i-se făcù o surprindere plăcută din partea elevilor și elevelor scólei române poporale, sub conducerea harnicului învěț. Iacob Mureșianu; o mică copilă, Maria *Ciurdin*, îmbrăcată în haine albe, pășì înaintea Metropolitului și-i ținù o cuvêntare frumósă, apoi cântând toțĭ scolarii în cor „Intru mulțĭ anĭ dispunětorule", au format un spalier frumos. Asupra tuturor făcù o impresiune cât se póte de plăcută acéstă mică manifestațiă a mititeilor copii îmbrăcațĭ cu toții în haine de sěrbătóre.

Sâmbâtă séra, stradele principale ale orașului erau îndesuite de lume; preoțĭ românĭ câte 2—3 părechĭ se vedeau preâmbându-se. Pe un domn maghiar (funcționar înalt la direcția căilor fer.) l'am audit dicênd, uitându-se după preoții românĭ: „*kérem, mennyi tekintélyes alak*" (mě rog, câte figurĭ imposante!).

Duminecă, în zorĭ de di, tot orașul era în mișcare, grăbind spre „Strada podului" și „Strada mare", așa că, pe când a sosit monarchul stradele celelalte erau formal pustii și părăsite. Deși era tras cordon, fiind postațĭ gendarmĭ și polițiștĭ tot la 5—10 pașĭ de ambele părțĭ ale stradelor, abia puteau străbate trăsurile.

Onorurile militare le făcù un batalion a regimentului românesc 31, din Sibiiu, sosit cu trenul anume spre acest scop. Tot feciorĭ sdravenĭ și aleșĭ, din jurul Sibiiului, sub comanda căpitanului român I. *Florian.* Monarchul s'a pronunțat fórte favorabil despre feciorii acestui batalion.

Metropolitul *Mihalyi* dete un banchet preoțimei sale din archidiecesă și din diecesa sufragană a Gherlei; erau de față peste 80 de preoțĭ. A luat parte la banchet I. P. S. Sa episcopul Pavel, prepositul P. Pop dela Lugoș, capelanul militar Dem. Pop dela Regimentul 51, canonicii Hossu și G. Pop, secretarul Dr. Bunea, toțĭ protopopii și parochii din archidiecesă și din diecesa sufragană a Gherlei, carĭ au fost în deputațiune la M.-Sa.

Banchetul s'a ținut în „Hotelul Hungaria". In vecinĭ de acest hotel, la a treia casă, este „Hotelul Elisabeta", unde era încuartirat episcopul Szabo, pe care Metropolitul încă l'a învitat la banchet. La prima învitare Szabo a rěspuns, că *nu pote veni, căcĭ e „fórte indispus"*. Metropolitul însě trimise după el, *învitându-l a doua-óră.* Dér

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Pentru-ce sunt femeile interesante?

(Din nemțesce.)

Nu tóte ființele femeiescĭ sunt frumóse, grațióse séu plăcute, dér una stă, că fiă-care fiică a Evei este mai mult séu mai puțin „interesantă". Pentru-ce? Asta e întrebarea, care stă la ordinea dilei din timpurile cele mai vechĭ.

Intre alții s'a esprimat și *Goethe* asupra femeii, și din punctul de vedere al poetului a numit'o „singurul vas, ce a mai rěmas poeților mai noi, pentru de a-șĭ věrsa în ea idealitatea". De aceea și dise el, că „femeile sunt cesce de argint, în carĭ punem mere de aur". Despre causa séu causele, pentru-ce femeile sunt interesante, nu s'a esprimat însě marele poet și adorator de femei, dér scim despre el aceea, că pentru dênsul nu au format tot-déuna tinereța și frumseța conceptul interesantului.

Tragedianul grec *Sofocle* făcea femeile interesante prin aceea, că pe lângă tótă neperfecția ce o descoperia el în femei, totușĭ le descria nu cum erau, ci cum trebueau și avéu sě fiă. Din contră, poetul austriac *Grillparzer* numia în versurile sale pe femeiă „ființă, care învinge cu slăbiciunea sa", și asta o face interesantă. Shakespeare dice asemenea: „slăbiciune numele těu e femeia".

Un poet vechiu *indic*, al cărui nume nu ni-e cunoscut, dicea din contră, că femeia e interesantă pentru aceea, căcĭ în tótă privința e tare, și mai ales în puterea vorbei, căcĭ „orĭ-ce lucru de neajuns, îi se pare de ajuns, orĭ-ce de negustat, îi se pare de gustat bărbatului, pe care îl împintină vorbe femeescĭ".

Poetul engles *Laurence Sterne* dice, că femeile, între altele, și de aceea sunt interesante, de-óre-ce un bărbat arare-orĭ le póte oferi ceva, despre ce ele se nu fi avut un presimț cel puțin câte-va minute mai 'nainte. Sterne decĭ are numai un motiv: presimțul, până când poetul german *Jean Paul* are motive, pe care el le cuprinde în următórele cuvinte: „Femeia este cea mai curiósă contopire de laune și jertfă de sine. Ea lasă sě i-se tae capul pentru bărbatul ei, dér pěrul nu. Pentru folos strěin își póte multe înterdice, pentru folos propriu nimica. Nicĭ o ființă nu mâncă mai puțin, decât femeia, care merge la un bal, pășesce la altar, séu care fierbe pentru óspețĭ; îndată-ce îi opresce însě medicul séu trupul ei propriu, mâncarea, ea mâncă în continu.

Mai departe femeile sunt și de aceea interesante, căcĭ, după-cum dice *Mirza Schaffy* „mai bucuros se lasă nebunite prin lingușirĭ, decât sě asculte la vocea minții", și cum dice tot acelașĭ poet „décă le arețĭ răcélă, ele se încăldesc mai în grabă". Intr'o poesiă poporală spaniolă se dice femeii: „Adorĭ, pe care te uită, și uițĭ, pe care te adóră".

Decĭ faptul, care face pe femei interesante, este contrarietatea simțurilor și a simțěmintelor. Lor nu le trebue, ceea-ce au, și nu au, ceea-ce le trebue; scurt, ele sunt enigme vii, a căror deslegare o cauțĭ înzědar.

Lordul *Byron* își bătea adese-orĭ joc de femei. Astfel într'un loc dice, „că ele sunt îndurătóre fața cu cel mai mare păcătos, dér nicĭ-odată fața cu surorile lor; orĭ-ce nefericire află la ele mângăere, numai singur pěcatul altei femei, nu". Și cu tóte acestea Byron dice în memoriile sale urmětórele: „Și singur numai presența unei femei are pentru mine ceva liniștitor, și chiar și unde nu este dragoste în joc, o influință binefăcětóre". Tot asemenea se esprimă și alțĭ dușmanĭ ai femeilor, precum a fost *Börne* etc.

Decĭ femeia este și pentru aceea interesantă, căcĭ chiar și pe dușmanĭ îi si-

părintele Szabo tot Szabo a rĕmas. El a *refusat şi a doua invitare a Metropolitului*, rĕspundênd, precum am audit, că e greoiu fórte, şi că e departe sĕ mérgă până acolo (!!!).

Mai puţin ruşinos decât Szabo a fost „pater"-ul Lauran, pe care încă am avut fericirea de a-l vedé la banchetul Metropolitului. El a mâncat fórte cu gust si era vesel: vorbia, rîdea şi zimbea, întorcêndu-se în tóte direcţiile. Se vede, că pe el nu-l privesce opinia, de care se bucură între „Valahî".

O parte a óspeţilor încă Duminecă séra au părăsit Clujul, alţii însĕ au rĕmas până Lunî.

Pe când scriu acestea, soseso la Clujiu un regiment de husarî, vênătorî, regimentul 31 din Sibiiu, două regimente de honvedime (21 şi 24), regimentul 50 de infanteriă etc. Mai interesant e carul, ce transpórtă banii de lipsă. In car sunt trei buţî pline cu banî, ér carul e pázit de 24 gendarmî călărî.

Aleco.

Inaugurarea podului peste Dunăre.

Numele diarelor străine, carî au notificat, că vor fi representate la solemnitatea inaugurării podului de peste Dunăre, sunt următórele: „L'Indépendance Belge", „Le Figaro", „Journal des Débats", „Le Gaulois", „Génie Civil", „Taegliche Rundschau", „Koelnische Zeitung", „Neue Freie Presse", „Pester Lloyd", „Zeitschrift des Oesterreichischen Ingenieur und Architecten-Vereines", apoi diarele române „Tribuna", „Gazeta Transilvaniei", „Gazeta Bucovinei" şi „Dreptatea". D-l Al. Florescu şeful de cabinet al d lui ministru de esterne, va fi ataşat pe lângă representanţii diarelor străine pentru a-i conduce şi a-le da deslușirile, de care vor avea trebuinţa.

*

La solemnitatea inaugurării podului vor mai asista de asemenea toţi representanţii români pe lângă guvernele europene, carî se vor afla în ţéră la data inaugurării. Ast-fel vor asista d-nii: Emil *Ghica*, ministru român la Viena, I. *Papiniu*, agentul român diplomatic la Sofia, şi G. *Rosetti Solescu*, ministru la Belgrad.

*

Direcţiunea generală a drumurilor de fier aduce la cunoscinţă invitaţilor pentru sĕrbarea inaugurării Podului peste Dunăre că un tren special, la care nu vor avea acces, decât persónele posedând biletul de invitaţie, va pleca în diua inaugurării din Bucuresci, Gara de Nord, la 9 óre 5 minute diminéţa, şi va sosi la podul Dunărei la 12 óre 30 minute. Plecarea dela pod spre Bucuresci va avea loc la 6 óre séra; sosirea in Bucuresci, la 9 óre 35 min.

*

Se telegrafiéză din Predeal, că erî diminéţă, la óra 7.30, au sosit acolo cu trenul ungar principele şi principesa de Meiningen. La óra 8 AA. LL. au plecat spre Sinaia, unde au ajuns la órele $8^1/_2$. Astădî diminéţa, Miercurî, au sosit la Sinaia AA. LL. principele Leopold de Hohenzollern Sigmaringen şi prinţul Iosif de Coburg, carî toţî vor lua parte la serbările inaugurării.

*

Cu ocasia solemnităţei inaugurării podului de peste Dunăre se vor afla la Cerna-voda următórele trupe: a) O baterie de artilerie; b) Un batalion permanent de infanterie; şi c) Companía de gendarmî pedeştri din capitală. Tóte aceste trupe vor fi sub comanda d-lui maior Turnavitu. Pentru menţinerea ordinei vor pleca Miercurî la Cerna-voda vr'o sută de sergenţî din capitală. Elevii şcólei naţionale de podurî şi şoşele, sub comanda d-lui căpitan Părăianu, vor face garda de onóre a M. Sale Regelui.

Rĕspunsurile monarchului şi pressa maghiară.

Pressa ungurêscă comentéză în diferite chipurî rĕspunsurile, ce Maiestatea Sa le-a dat cu ocasiunea primirei deputaţiunilor la Clujiu.

Dintre diarele clujiane, *„Kolozsvár"* găsesce, că din tóte rĕspunsurile monarchului reese „o politică de stat consecuentă şi *unitară*", care ţintesce la *„pacea confesională şi de rassă"*. Şi fiind-că „Banffy practică acum acéstă politică", reptila guvernamentală îşî face datoria de mameluc, mulţumindu-i pentru rĕspunsurile puse în gura monarchului.

„Erdelyi Hirado" găsesce nedrept rĕspunsul dat Metropolitului dela Sibiiu, în comparaţiă cu rĕspunsul dat Metropolitului dela Blaşiu, „in care céta politicilor de naţionalitate privesc pe unul dintre ceî mai distinşî representanţî ai tendinţelor naţionale române".

Dintre foile din Pesta, *„Magyarország"* găsesce, că rĕspunsul dat clerului român gr. or. stă în legătură cu rĕspunsul dat deputaţiunei „reuniunei economice ardelene". Trebue *sĕ se îmbunĕtăţéscă situaţiunea materială a micilor proprietarî (nemeşî) maghiarî*, căcî pe ruinele acestora şî-a arborat propaganda română stindardul sĕu.

„Hazánk" e supĕrată foc, pentru ce monarchul a dat un rĕspuns atât de reservat, ba chiar rece, cum dice ea, deputaţiunei „Kulturegylet"-ului. „Óre acéstă recélă a rĕspunsului regesc n'a fost născut de acel curent al politicei de naţionalitate, inaugurat în timpul mai nou, care a avut ca prim resultat gratiarea arestanţilor de stat dela Seghedin şi Vaţ?" — se întrébă fóia ungurêscă.

SCIRILE DILEI.

13 (25) Septemvre.

D-l Dr. Raţiu s'a reîntors erî la Sibiiu. La gară i-au eşit spre întêmpinare un număr mare de stimătorî, carî îl aclamară între puternice şi repeţite strigărî de „sĕ trăéscă". „Tribuna" dice, că atât d-l Raţiu, cât şi d-na Raţiu împreună cu fiicele se bucură de bună sănĕtate.

—o—

Distincţiune. Majestatea Sa monarchul a conferit ministrului român de finance, d-lui *Menelas Ghermani*, ordinul *corónei de fier clasa I.*

—o—

Manevrele din Ardél. Ni-se scrie din Clujiu cu data de 29 Sept. n. între altele: Majestatea Sa este adî în Huedin. O parte a trupelor din Ardél cu cavaleria tótă se apropiă adî de Huedin. Divizia din Sibiiu vine adî la Clujiu. Divizia din Clujiu plécă de aicî în direcţiune nordvestică cătră Huedin. Toţî honvedii se află acuma în jurul Feneşului săsesc, aicî se află şi comanda de corp şi de diviziă de honvedî. Se crede, că o parte a infanteriei şi tótă cavaleria va veni adî în 23 Sept. n. în atingere cu inimicul. — Trupele se află bine, bolnavî nu sunt. Din 14 Sept. a fost mai mult plóiă, în 18 şi 19 căldură ca vara, în 20 séra a plouat şi a nins mestecat. Adî diminéţă, când au plecat cele mai multe trupe spre Clujiu şi din Clujiu, a fost un frig fórte simţitor. Venind la Feleac am vĕdut munţii spre Bucovina acoperiţî de zăpadă.

—o—

La inaugurarea podului peste Dunăre, ce se va sĕvîrşi mâne, „Gazeta Transilvaniei" va fi representată prin D-l Dr. Aurel *Mureşianu*, care în acest scop a plecat în România cu trenul accelerat de adî după prând.

—o—

Proces de pressă. Redactorul diarului social-democrat din Budapesta „Asztalasok Lapja", cu numele Bela Schreier, a fost osêndit în luna luî Maiŭ pentru un articol agitatoric, scris contra „patrioţilor avuţî, carî trag pielea poporului", în contumaciam la şese lunî închisóre de stat. Alaltăerî s'a pertractat un nou proces, intentat numitului redactor socialist, pe basa prescriptelor legii în casurî de contumaţiă, şi de astă-dată Schreier a fost osêndit la patru lunî închisóre de stat şi 50 fl. amendă.

—o—

Sfinţire de biserică. Comuna bisericéscă română ort. orient. din Doboli inf. invită on. public român la festivitatea sânţirei nouei sale biserici, ce se va sĕvêrşi Duminecă în 17/29 Septemvre 1895, prin Escelenţa Sa Archiepiscopul şi Metropolitul Miron Romanul. Programa: 1. La 4 óre p. m. 16/28 Sept. primirea festivă. 2. La 8 óre a. m. 17/29 actul sânţirei. 3. La 2 óre p. m. în aceeaşî di banchet. 4. Séra la 8 óre bal. Comitetul parochial.

—o—

Dela congresul studenţilor românî. Oraşul eşit la sorţî pentru viitorul congres studenţesc este *Fălticenii*, capitala judeţului Suceva.

—o—

Un mareşal al curţii unguresc. *„Salonblatt"* din Viena spune, că adî în 25 c. se încep conferenţele în cestiunea înfiinţării oficiului de mareşal al curţii unguresc. Acest lucru se va face prin împărţirea în două a oficiului de mareşalst de curte din Viena. La conferenţe vor participa: ministrul de esterne *Goluchowski*, ministrul preşedinte *Banffy*, ministrul *Jósika* şi mareşalul curţii *Hohenlohe*.

—o—

Numire de director la gimnasiul din Suceva. Consiliul scolar al ţării Bucovina a recomandat ministeriului de culte austriac numirea d-lui profesor Ştefan de *Repta* ca director al gimnasiului din Suceva. Actualminte are consistoriul archiepiscopesc cuvêntul în acéstă cestiă.

—o—

Un omor ritual. Diarul clerical „Magyar Allam" publică o scrisóre, în care se afirmă cu tótă positivitatea, că negustorul jidan Ignaz Adler din comuna Garam Kis-Salló *a omorît pentru scopurî rituale* fetiţa de cincî anî a ţĕranului Ión Balázs. In urma acésta jidanul Adler a intentat proces de pressă contra numitului diar, şi astfel lumea póte fi aşteptată la o nouă pertractare interesantă, ca cea dela Tisza-Eszlár.

—o—

Avis pentru pensionişti. Ministrul de interne a dat o ordinaţiune, în care se dice, că dela 1 Octomvre c. încolo, tóte persónele, carî trag din cassa statului séu din alte casse publice, pensiunî, pensiunî viagere şi subvenţiunî pentru crescerea copiilor, precum şi vĕduvele când produc atestate de vĕduviă, nu mai au sĕ subscrie chitanţele prin preoţî, ci în oraşe, prin primarii orăşenescî, şi în comune marî şi micî, prin primarii şi notarii respectivî. Atestarea se va face prin o clausulă, după care se va subscrie respectivul organ oficial şi va pune sigilul oficial.

—o—

Camera advocaţilor din Timişóra face cunoscut, că regretatul advocat din Lugoş, Const. Rădulescu, în urma decedării, se şterge din lista advocaţilor, şi se numesce curator pentru agendele, carî au rĕmas după el neisprăvite, advocatul din Lugoş Dr. George Dobrin.

—o—

„Nichts ungarisch". Corespondentul lui „Haz." e foc şi pară pe doctorul „cu nume unguresc" Angyalossy Árpád din Bistriţă, care a cutezat sĕ dea unui Român „visum repertum" în limba germană. Mai spune

---

lesce, sĕ iubéscă; séu cum dice bĕtrânul *Euripide*, căcî în realitate nu esistă duşmăniă faţă cu femei. Se póte, că bărbatul vrea sĕ se facă chiar aşa de interesant prin duşmănia ce-o arată faţă cu femei, ca şi femeia, prin duşmănia arătată faţă cu bărbaţî. Şi în adevĕr o femeiă, care arată frică de bărbaţî, este pentru bărbat obiectul cel mai interesant, şi învingerea unei astfel de fiinţe, cum o arată acésta spaniolul *Moreto* în *„Donna Diana"* sa, numĕră între cele mai marî triumfurî ale sale. De altă parte „încăpăţinata" nu pierde prin desastrul ei din interes; din potrivă devine şi mai interesantă, ca şi *Käthchen von Heilbronn*, care se predase necondiţionat bărbatului iubit.

Ce e drept, acéstă „predare" încă îşî are ghiţibuşul sĕu. Deja în *„Edda"* se dice: „Nu te încrede în vorbele dulcî ale fetei, nu te încrede în vorbele dulcî ale femeii, căcî inima ei e făcută pe o rótă ce se învêrte, şi pieptul femeii e lăcaşul caracterului schimbăcios". Şi doctorul *Stoll* din Viena afirmă odată, că în femeiă sĕ nu se încrédă omul nicî atuncî, când e mórtă.

Óre sĕ fiă femeile, şi din aceste motive, interesante? Mulţî afirmă acéstă, şi o motivéză cu nesocotinţă înăscută a femeii.

Frithjof dice, că „cel d'intâiu gând, pe care l'a gândit Loki (diavolul) a fost o minciună în formă de femeiă". Filosoful *Schopenhauer* se esprimă fórte aspru, ba se póte dice nimicitor, asupra femeii, cu tóte acestea disele lui nu micşoréză interesarea faţă cu femeile; din contră el cu părerile sale află mai mulţî aderenţî între femei, decât între bărbaţî. Ministrul de poliţiă frances *Fouqué* avea datină a dice la orice crimă, ce se descoperea: „Cherchez la femme" (Trebue, că femeiă e amestecată în lucru).

Prin ce se face decî femeia cu deosebire interesantă? Dór prin frumseţă? *Walher von der Vogelweide* contestă acésta, şi, sunt numeróse esemple, că întocmai femei, carî nicî decum nu pot fi numite frumóse, sunt fórte interesante.

Impregiurarea acésta nu are sĕ ne pună nicî decum în uimire, căcî frumseţe femeiasca e singur numai cestiune de gust, şi gusturile sunt fórte diferite. Astfel în Europa sunt priviţî ca dinţî frumoşî cei albi, în Japonia cei galbinî, şi în India cei roşii; la noi femeile îşî dau tótă silinţa sĕ apară ca laptele şi sângele, până când în Grönlanda se văpsĕsc cu colorî vinete şi verdî, ér în Rusia cu colórea varului. In Persia sunt privite nasurile încovoiate ca frumóse, în Haiti cele turtite, în Rusia cele cărne şi în India cele vulturii. In Anglia se preferă femeile înalte şi svelte, în Francia cele micî şi elegante, în Turcia femeile grase. In Europa civilisată se consideră ca cel mai frumos pĕr, cel brun, negru şi blond, pe insulele Mariane cel alb, în Turcia cel roş, şi în Scandinavia cel cenuşiu. Cine mai póte vorbi între astfel de gusturî diverse, despre un concept normal de frumseţă?

De-altmintrelea un scriitor turc modern, cu numele *Mustafa Reschid Bey*, scrie următórele: „După-ce Dumnedeu a creat pe Adam, şi a vĕdut, că acesta nu sémănă cu prototipul sĕu, s'a pus la lucru, ca sĕ formeze o altă fiinţă şi mai perfectă. Şi astfel eşi din mânile lui femeia. Stând astfel gata femeia înaintea Creatorului, pe acesta îl puse pe gândurî frumseţa supranaturală a operei sale, şi începû a-se teme, că décă va aşeda el pe femeiă, creatura cea mai escelentă, pe pĕment, autoritatea sa va suferi, căcî ómenii în loc sĕ-l adóre pe el, vor adora pe femeiă. De aceea Dumnedeu hotărî a împărţi peste tótă suprafaţa pĕmentului însuşirile şi frumseţile trupescî voluptóse ale acestei singure femei, şi apoi a nimicî modelul, aşa ca nicî odată sĕ nu mai pótă apără mai mult în perfecţiunea ei dumnedeéscă. Şi astfel Creatorul dărui teintul fraged şi bunĕtatea de inimă Turcóicei, gustul Francesei şi sentimentul Germanei. Femeia grécă căpătă cu acéstă ocasiune ochii visătorî; Englesa, statura junonică; Italiana, pĕrul negru lucitor; şi Chinesa, degetele de fildiş. După-ce Dumnedeu împărţi şi dărui tóte aceste însuşirî şi frumseţî corporale ale celei mai perfecte femei, de odată îi veni idea, sĕ creeze o femeiă, care sĕ nu posédă pe nicî una dintre aceste însuşirî, şi totuşî sĕ fiă atrăgĕtóre şi — interesantă".

Decî causa, pentru ce sunt interesante chiar şi femei, cărora le lipsesce frumseta şi graţia, o scie, după Mustafa Reschid Bey, singur numai Dumnedeu. Astfel ómenii pot dice numai atâta, că femeia interesantă este ceva, ce nu se póte defini.

(Va urma).

corespondentul hiperzelos, că Ungurii bistriţenĭ sunt împedecaţĭ în lăţirea limbei şi culturei maghiare chiar de individĭ de naţiă unguréscă. A eda un act în limba germână pentru judecătoria maghiară, în causa unui Român, e mare cutezanţă!!

—o—

Costum naţional unguresc oprit. La universitatea din Budapesta se vor promova în curênd mai mulţĭ tinerĭ la gradul de Dr. Autorităţile competente au interḑis acestor tinerĭ, ca sĕ se presente cu acea ocasiune în costum naţional unguresc. Ḑiarele maghiare din causa acésta sunt supĕrate.

—o—

Incă o inaugurare. Inaugurarea şoselei naţionale de la Têrgu-Jiu la frontiera ungară, inaugurare, care era sĕ aibă loc Dumineca viitóre, s'a amânat pe ḑiua de 20 Septemvre v. Prin urmare d-nii miniştrii românĭ Al. Lahovari, P. P. Carp şi C. Olănescu, carĭ erau sĕ plece Sâmbătă séră la Têrgu Jiu şi-au amânat plecarea pe ḑiua de 19 Septemvre v.

—o—

Jurămêntul muribundului. Doi jidănaşĭ din *Beregszász* nesciind, se vede, cum sĕ facă „gescheft" într'altă formă, s'au apucat de cărăuşiă, dér de cărăuşiă cu lemne de furat. Ei voeau adecă sĕ se provadă cu lemne dintr'o pădure învecinată a comunei *Bilke*, unde se duceau ḑilnic şi-'şĭ încărcau căruţele întorcându-se voinicesce acasă. Până făcea unul isprava, altul păzea la colţul „codrului". De-odată încep a-se certa din causa, că Grünvald Eizig — numele unui voinicos — a pus lemne mai bune în carul sĕu şi a înşelat prin urmare pe tovarăşul Abraham Jakubovics — numele celuilalt voinicos. Jidănaşii s'au încăerat şi la încăeratură Jacubovics a mai pus mâna şi pe sĕcure, şi apoi cu sĕcurea, firesce, trebue se dai, decĭ lovi pe Grünvald în spate cu atâta putere încât acesta se rĕsturnă numai decât. Jakubowics se suì apoi frumuşel în căruţă şi mână acasă. A doua ḑi mergênd éraşĭ în pădure, aflà pe tovarĕşul sĕu luptându-se cu mórtea, scăldat în sânge. Voia sĕ-l tóce cu o rudă, dér rugările lui Grünvald îl muiară şi îl aduseră acolo, ca sĕ-i dăruéscă viéţă, sub condiţiunea, că nu-l va trada — sub jurămênt jidovesc, — ci va spune, că lovitura îi vine dela pădurarul *Griga* András. Grünvald fù pus pe căruţă şi dus acasă. Sĕrmanul Griga fù prins numai decât şi băgat în lanţurĭ. Auḑind despre acésta muribundul Grünvald, chemà pe primarul şi doi martorĭ, spunêndu-le adevĕrata stare a lucrurilor, după care îşĭ dete suflarea. Ce va fi acum cu Jakubovics Ábrahám?

—o—

Remăşiţe străbune. Pe teritoriul grădinăriei statului din *Sân-Mihaiul de jos* (comitatul Turda-Arieş) s'au aflat de curênd cosciugurĭ străvechĭ (în apropiere de acéstă localitate s'a întêmplat odinióră lupta cea din urmă între împĕratul Traian şi Decebal) parte de cărămidă, parte de lemn petrificat. S'au mai aflat apoi şi căpăţinĭ. Se pare, că întreg acest teritoriul a fost în vechime cimiter roman. Se aştéptă sosirea archeologului Gavril *Téglás* dela Deva, pentru esaminare ulterióră a celor aflate.

—o—

Cununiă. D-l *Mihail Hodarnĕu*, absolvent al facultăţii teologice din Blaşiu, îşĭ va serba cununia cu amabila d-ră *Adolfina Elisabeta Blasian*, Duminecă în 29 Septemvre n. c. la órele 4 p. m. în biserica gr. cat. din Sĕcărêmb. Adresăm sincerele nóstre felicitărĭ tinerei părechĭ!

—o—

Tricicle în serviciul postei. Direcţiunea postelor din Budapesta se ocupă cu întroducerea triciclelor în serviciul postal. Erĭ s'a făcut prima încercare în privinţa acésta, şi postarii, carĭ adună epistolele din cutii, şi-au terminat lucrul mai curênd, ca până acum. Alergăturile lor printre trecĕtorĭ erau uimitóre. Probele se vor repeţi, şi constatându-se, că prin ele se póte face economisire de timp, se vor întroduce triciclele fără amânare.

—o—

Culesul viilor. Ni-se scrie: Poporul român din *Bucerdea vinosă* a hotărît, ca culesul viilor pe teritoriul acestei comune sĕ încépă nesmintit la terminul cel vechiu, 4 (16) Octomvre. Până acum strugurii sunt tare frumoşĭ, şi sunt şanse de un cules bogat şi vin bun. Cei ce au împrăştiat anii trecuţĭ scirĭ false despre productul viilor nóstre din interes de egoism, ar fi bine sĕ nu o mai facă, căcĭ vor avé sĕ sufere, împreună cu poporul, şi ei înşi-şĭ urmările scorniturilor lor, căcĭ acestea atât pentru vênḑĕtorĭ, cât şi pentru cumpĕrătorĭ, numai păgubitóre pot fi.

—o—

România agricolă. Peste puţine ḑile vom începe publicarea unui fórte interesant şi aprofundat studiu economic asupra stărei agriculturei în România, eşit din péna unui specialist şi bun cunoscĕtor al raporturilor economice, despre carĭ e vorba.

Din Bucovina.

Cernăuţ, Septemvre 1895.

Vin cam târḑiu, dér totuşĭ vin, cu tóte că acuma mulţĭ din Bucovina cunosc dragostea călugărului ortodox din Sucéva faţă cu metropolitul arméno-catolic Issakowicz din Lemberg. Acest metropolit, cât trăia Silvestru se cam temea a-şĭ arăta cinstita sa faţă prin Bucovina, unii ḑic, că de frică sĕ nu fiă fluerat, alţii pentru-că are prea puţinĭ cârlanĭ — pardon — oi rĕtăcite. De când cu mórtea lui Silvestru însĕ, Bucovina a devenit prada corbilor, candidaţii la metropoliă se batjocoresc în public şi strĕinii trag la óla lor, ér óla bietului român a rĕmas în vatră, fără cărbunĭ şi dogită.

In Sucéva sunt fórte mulţĭ Armenĭ, dér mai toţĭ se ţin de confesiunea armeno-orientală, adecă ortodoxă, şi nu armeno-catolică. Mitropolitul arméno-catolic Issakowicz din Lemberg creḑù decĭ, c'ar fi bine a da o raită pe la Sucéva, şi fiind-că preotul Leon Popovicĭ, cel cu mitră „*a nostru*", cum ḑic Armenii, a murit; Garabet Găină, *preotu a nostru* de-asemenea a murit, creḑù *chez* sĕracul *Issakowicz*, care a fost odată preot arméno-catolic în Sucéva, c'ar fi bine a alerga până aci şi a face proseliţĭ pe toţĭ Armenii ortodoxĭ-orientalĭ. Spre a seduce încâtva şi pe Armenĭ, şĭ-a gândit că va întra mai triumfalnic în acest oraş, décă va întra cu calésca egumenului dela Sucéva. Acésta o făcù şi din causă, că toţĭ Armenii ortodocşĭ n'au voit sĕ-şĭ lase trăsurile, ca sĕ le profaneze Issakowicz, cum ḑic Armenii.

Armenii au cunoscut intenţia lui Issakowicz şi s'au sfătuit la cafeneua armenéscă, că nicĭ un boer de-ai lor sĕ nu dea calésca pentru Issakowicz. Nu aşa însĕ gândi egumenul dela sânta mănăstire din Sucéva. Ca om venit astă érnă dela locurile cele sfinte, a învĕţat ce se chiamă dragostea creştinéscă şi la ruga d-lui *căchitan* din Sucéva, i-a trimis la gară calésa d-sale, adecă a mănăstirii, căcĭ pe banii mănăstirii a cumpĕrat'o.

Spuneţĭ acuma şi D-Vóstrĕ, óre frumos a fost, ca calésa unui egumen ortodox sĕ aducă pe un archiereu arméno-catolic, care veni în ţéră cu idei proselitice? Se miră lumea, că nu i-a eşit chiar şi întru întimpinare, căcĭ ce n'ar face omul, când ar sci, că-i va ajuta ceva în gândul sĕu de-a înhăţa cârja archieréscă. Acéstă procedere a produs mare iritaţiune la poporul român şi mai ales la cel armén. Acesta îl ţinù pe egumen în cinste până când vĕḑù, că 'n calésa sa vine mitropolitul catolic dela Lemberg. Armenii strigă toţĭ cu-o gură, că acum calésa este spurcată, şi că ar trebui din nou tapeţată, căcĭ altcum nu vor suferi sĕ şédă în ea viitorul mitropolit român, când va veni la Sucéva cum de mai multe-orĭ a şeḑut Silvestru. 'Şĭ au tot resonul Armenii ortodoxĭ din Sucéva, când pretind acésta, căcĭ ei ţin mult la legea ortodoxă, şi se fălesc, că sunt fraţĭ cu Românii. Acésta au şi probat'o ei la diferitele alegerĭ, unde Armenii ţineau tot-déuna cu Românii. Ba când venia Silvestru la Sucéva, Leon şi Garabet eşiau îmbrăcaţĭ în felóne şi cu procesiă înaintea metropolitului şi trăgea clopotele. Prin procedere egumenului Armenii se înstrĕinéză, şi mulţĭ vorbesc nu tocmai ales despre purtarea lui. Ei ḑic: décă Issakowicz a sciut porunci, ca sĕ se închidă biserica arméno-catolică din Cernăuţĭ, numai fiind-că preotul ortodox armén Leon din Sucévă a cununat în ea pe un credincios cu numele Ştefanovicĭ, ér după şése sĕptĕmânĭ, renoindu-o, a sfinţit'o din nou, atuncĭ tot aşa trebue sĕ se facă şi cu calésa egumenului, căcĭ prin şederea lui Issakowicz în ea, calésa s'a profanat.

Écă până unde merge căciulirea. Calésă cumpĕrată pe banii ce-i aduce sfîntul Ión ortodoxul, ér nu catolicul, servesce pentru catolicĭ, pentru duşmanii naţiei. Aicĭ nu încape nicĭ o „rectificare", cum s'a făcut prin scrisórea dela 17 Iunie c., în care se nevoesce acest egumen a arăta „Gazetei Bucovinei", că de-órece a vorbit în Bosancea, Liteni etc. contra beţiei, n'a putut vorbi la Iulie n, c. pentru beţiă. Mĕ mir, cum de „Gaz. Buc." s'a mulţămit a-l blama numai arătându-i, c'ar fi fost consult, décă ar fi trimis tot aşa o rectificare şi la „Bukowinaer Post", „Rundschau" şi „Nachrichten". Acésta însĕ n'a face-o, căcĭ atuncĭ ar ceti-o şi domnii din Regim şi ar pica în disgraţiă. Póte c'a vorbit cândva contra beţiei, acésta însĕ n'are nimic a face, décă referinţele D-Sale l'a adus a vorbi *pentru beţiă* şi, de-órece a vorbit, — ceea ce nu póte nega, c'a vorbit în auḑul atâtor mii de ómenĭ — resultă, că s'a schimbat după vênt, ér acésta nu probéză a caracter de Român adevĕrat, ci a celor din némul perciunaţilor. Se-i fiă de bine!

Călĕtorescu.

SCIRĬ ULTIME.

Budapesta, 25 Septemvre. Faţă cu aserţiunile mai multor ḑiare, că Românii osênḑiţĭ în procesul Memorandului şi acum liberaţĭ şi-au scris *adresa lor de mulţămită cătră Regele* în limba română, ḑiarul „Magyaország" anunţă din isvor sigur, că adresa de mulţămire e scrisă în *limba maghiară şi română*.

Budapesta 25 Septemvre. După cum se scie soţia ministrului unguresc de honveḑĭ, Br. Géza *Fejérvári* a intentat *proces divorţial* contra soţului sĕu. Autorităţile bisericescĭ au şi decretat divorţul în două forurĭ. Indreptându-se ministrul Fejérvári cătră ultimul şi cel mai înalt for: cătră primatele, cu rugarea de a nimici hotărîrile forurilor antecedente, primatele după cum anunţă „*Hircsarnok*" neacceptând protestul ministrului *a decretat şi din partea sa divorţul pe motivul că: baronul Fejérvári cu tóte că soţia sa a fost sănĕtósă, totuşĭ a închiso în institutul de alienaţĭ din* Döbling, *de unde baronésa numai cu mare greutate a putut scăpa.*

Viena, 25 Septemvre. Fostul primar al Vienei, *Dr. Richter*, a declarat, că deşi alegerile comunale au decurs fórte nefavorabile pentru liberalĭ, totu-şĭ acestia nu vor sta în pasivitate şi nu vor abḑice din consiliul comunal, numai în casul décă Dr. *Lueger* va fi întărit în scaunul de primar.

Roma, 25 Septemvre. Se lăţesce scirea, că *Papa* în proximul consistor *va protesta sĕrbătoresce* contra vorbirei ţinute de ministrul preşedinte italian *Crispi* cu ocasiunea desvălirei monumentului lui Garibaldi.

DIVERSE.

Influinţa raḑelor sórelui. S'au făcut nisce descoperirĭ interesante cu 6 mulĭ, ce fuseseră în decurs de patru anĭ într'o baiă de cărbunĭ, nevĕḑênd altă lumină decât ceea dela felinarele băeşilor. In decurs de un chilometru şi jumĕtate, până ce au ajuns la locul de păşune, nu şi-au deschis ochii de loc. De-odată îşĭ deschiseră ochii uitându-se împrejur cu mirare, dér în curând şi-i închiseră de nou, până în spre apusul sórelui. In amurg începură sĕ-şĭ dechiḑă ochii din nou, săreau, jucau şi sbierau ca şi când ar fi înebunit. Libertatea şi raḑele sórelui sunt mai preţióse decât mâncarea. Mulii eliberaţĭ au arĕtat acest lucru prin faptul, că de păşunit nu s'au apucat nicĭ unul, ci alergau sbierând de bucuriă.

Jocul miliardelor. Décă vrea cine-va sĕ-şĭ deprindă memoria cu numerĭ marĭ, poftéscă a-se ocupa cu datoriile diferitelor state din Europa, şi de sigur că are cu ce-şĭ sparge capul.

Iată datoria câtor-va state:

Anglia	41.500,000 000 fr.
Francia	30.481,158.926 fr.
Austro-Ungaria . .	15.875,611,153 fr.
Germania	14.366,955.667 fr.
Italia	11.000,000.000 fr.
Rusia	9.000,000.000 fr.
Spania	5.000,000.000 fr.
Turcia	2.600,000.000 fr.
Belgia	2.000,000.000 fr.
România	1.000,000.000 fr.

Cele-alalte state au datorir mai puţină, dér suma totală a datoriilor tuturor statelor din lume se urcă la 121 miliarde de francĭ. Sĕ mai vorbim de sĕrăciă?

Adevĕratul rege al animalelor. Un vênător african a constatat, că leul nu e regele animalelor. Astfel el istorisesce, că ducêndu-se într'o nópte la o fântână în deşert, a vĕḑut, aşeḑându-se pe un colţ de stâncă în aşteptarea animalelor, următorul fapt: Animalele, ca boi sĕlbaticĭ, rinocerĭ, lei, antilope, tigri etc. vin pe rênd sĕ se adape la fântână. Dér de-odată el a vĕdut tóte animalele dând semne de spaimă, ciulind urechile şi tulind'o la fugă. Numai şacalul, animalul cel mai sburdalnic dintre fiară, rĕmâne singur la post. Vênătorul n'a auḑit nicĭ un sunet şi era fórte mirat de acéstă spaimă a animalelor. Dér nu trece mult şi curiositatea lui e satisfăcută căcĭ vede o trupă de elefanţĭ venind cu pasul lor cadenţat spre apă. Atuncĭ şacalii se aşéḑă întinşĭ la pămênt în urma lor. Elefanţii béu apă apoi îşĭ stropesc spinarea şi se retrag în mod solemn. După aceea se întorc celelalte animale sĕlbatice şi béu apă tulburată de elefanţĭ. Decĭ, nu leul este regele animalelor, ci elefantul.

Cluburile femeiescĭ în America. Un literat engles, care a stat mai mult timp în America, povestesce următórele: In tóte oraşele statelor Unite sunt cluburĭ femeiescĭ, dér mai cu sémă în Boston. Aci fetele, din anii cei mai tinerĭ, când n'au părăsit încă băncile şcólei, se reunesc câte ḑece, câte două-ḑecĭ, închiriază un local şi ţin aci discursurĭ. Intre tóte cluburile filantropice, politice, filosofice, archeologice, umanitare şi pedagogice, cel mai original e clubul botanic. Am auḑit acolo cele mai grele cuvinte latinescĭ pronunţate de buze rose. Mărturisesc, că eu mĕ credeam un ignorant în acel cerc de americane, care nu se dau în làturĭ dela nicĭ o cercetare sciinţifică. In Boston se mai află un cerc feminin mult mai ciudat: clubul vĕduvelor. Aci se ţin discursurĭ despre meritele bărbaţilor rĕposaţĭ, în comparaţie cu ale celor vii. Vĕduvele se mângăie între ele prin nouĕ speranţe, séu prin hotărîrĭ eroice, şi se ajută în lipsă séu în nenorocire. Faptul acesta din urmă e destul de frumos, pentru ca sĕ opréscă pe ştrengarĭ d'a lua în bătaie de joc pe bietele vĕduve.

Literatură.

O frumósă şi bogată colecţiune de „**Predicĭ pentru Dumineci**", scrise de regretatul şi distinsul orator *Iustin Popfiu*, a apărut în editura tipografiei „Aurora *A. Todoran*" din Gherla (Szamosujvár). In tomul I se află vre-o 47 de predicĭ, dintre carĭ parte au apărut în „Amvonul", parte sunt scóse din manuscrisele rĕmase de fericitul Popfiu. D-l Iuliu Sabo, care a arangiat pentru tipar aceste predicĭ, a făcut un bun serviciu clerului, realisând prin acésta o vechiă dorinţă a preoţimei nóstre. Tiparul e curat şi frumos, hârtiă fină. Preţul unui esemplar constătător din vre-o 500 pagine format mare, este 2 fl. 20 cr.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Septemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.75
Renta de corône ung. 4%	99.55
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.60
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.30
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.80
Bonurĭ rurale croate-slavone	—.—
Imprum. ung. cu premii	159.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	146 75
Renta de hârtie austr.	100 55
Renta de argint austr.	101 75
Renta de aur austr.	121.75
Losurĭ din 1860	152.50
Acții de ale Băncei austro-ungară.	1054.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	486.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	401.20
Napoleondorĭ	9.54
Mărcĭ imperiale germane	58.92½
Londou vista	120.45
Paris vista	47.60
Rente de corône austr. 4%	100.95
Note italiene	45.30

Cursul pietei Brașov.

Din 24 Septemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.51	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.54	Vênd.	9.57
Galbenĭ	Cump.	5.63	Vênd.	5.67
Ruble rusescĭ	Cump.	128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	10.76	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéța.
Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 21 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 14 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 16 min. séra.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 9 óre 5 min. diminéța.
„ „ 5 „ 13 m. după am.
Trenul mixt: 9 óre 30 min. séra.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TANSILVANIEI“

Prețulŭ abonamentuluĭ este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe treĭ lunĭ . . . . 3 fl. —
Pe șése lunĭ . . . . 6 fl. —
Pe unŭ anŭ . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe treĭ lunĭ . . . . 10 fr.
Pe șése lunĭ . . . . 20 fr.
Pe unŭ anŭ . . . . 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ . . . . 2 fl. —
Pe șése lunĭ . . . . 1 fl. —
Pe treĭ lunĭ . . . . 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ . . . . 8 francĭ.
Pe șése lunĭ . . . . 4 francĭ.
Pe treĭ lunĭ . . . . 2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.